

Bjørn Kruse 2004

PERISTYL

for kvinnestemme og bassklarinet

til tekster fra "Uroens bok",
av Fernando Pessoa,
under heteronymet Bernardo Soares

Durata: ca 8:00

Bestilt av – og tilegnet Astrid Kvalbein

med midler fra Norsk Kulturfond

This music is copyright protected

Tekstutdragene

Vi kan aldri elske et annet menneske. Vi elsker de forestillingene vi skaper oss om en annen, og elsker følgelig bare oss selv. (Fra tekst 337, 25.7.1930)

Jeg opplever lange perioder av uvirksomhet og stillstand. Det er ikke det at jeg i likhet med folk flest lar det gå flere dager før jeg svarer på et viktig brev med et postkort. Det er ikke det at jeg, mer enn noen annen, utsetter på ubestemt tid det enkle som vil komme meg til nytte, eller det nyttige som vil gjøre meg godt. Min mangel på indre sammenheng og konsekvens er mer subtil enn som så: Det er selve sjelen som stanser og blir uvirksom. Viljen, følelsen, tanken opphører å virke i meg, og denne uvirksomheten kan vare i mange dager; det er bare gjennom sjelens vegetative liv – ordet, faktene, vanen – at jeg kommer til uttrykk for de andre, og gjennom dem for meg selv. (Fra tekst 52, 10.12.1930)

Det som plager meg, er at selv det beste er dårlig og at den annen som jeg drømmer om å være, ville ha gjort det bedre. (Fra tekst 259, 16.7.1932)

Å leve er å være en annen. Å føle det samme i dag som du følte i går, er ikke å føle – det er å huske i dag hva du følte i går, det er å være i dag det levende kadaver av det som i går var ditt tapte liv. (Fra tekst 80, 18.5.1930)

Alt vi gjør i kunsten eller livet er en fullkommen kopi av det vi fabler om å gjøre. Alt vi søker, søker vi fordi vi ønsker å oppnå noe, men denne ambisjonen lar seg enten ikke realisere, og vi blir fattige, eller så tror vi at vi har realisert den, og vi blir rike med forrykte. (Fra tekst 259, 16.7.1932)

(PERISTYL – gr. et åpent rom, omgitt av søyleganger)

PERISTYL

for kvinnestemme og bassklarinet
til tekster av Fernando Pessoa
fra "Uroens bok", skrevet under heteronymet
Bernardo Soares

Bjørn Kruse 04

(Hviske)

Vok

Vi kan aldri elske et annet menneske.

A tempo

$\text{♩} = 108$

mp

sim.

3

4

Vok

Vi Vi elsker de forestillingene

Kl

f

mp

pp

mp

9

Vok

de forestillingene vi skaper oss om en annen, og elsker

Kl

mf

mf

13

Vok

følgeligbare oss selv

Jeg opplever

Kl

p

pp

mf

mp

19

Vok

langetider av uvirksomhet og stillstand

Kl

mf

24 *A tempo mp* (Hviske)

Vok Det er ik ke det at jeg i lik het med folk flest folk flest

Kl *pp mp*

29 *A tempo*

Vok lar det gå fle re da ger før jeg sva rer på et vik tig brev med et med et

Kl

34

Vok med et post kort Det er ik ke det at jeg mer enn no en enn no en an nen ut

Kl

40

Vok set ter på u be stemt tid det enk le som vil gjø re meg gjø re meg godt

Kl *mf p pp*

45 *(mf)*

Vok Min man gel på in dre sam sam men

Kl *mf mp p*

50

Vok

sam men heng og kon se kvens er mer sub til _____ enn som så

Kl

mp *mf* *pp*

54

Vok

Det er sel ve sje len som stan ser

Kl

mf *mp* *p*

61

Vok

og blir u virk som Vil jen

Kl

f

65

Vok

fø lel sen tan ken opp hø rer å

Kl

(4)

69

Vok

vir ke i meg, og den ne sje lens u virk som he ten kan

Kl

p *mf* *mf*

73

Vok
va re — i mange da ger; det er ba re ba re gjen nom — gjen nom

Kl

77

Vok
sje lens ve ge ta ti ve — liv

Kl

A tempo

p *mf*

81

Vok
or det — fak te ne va nen

Kl

mf

3

84

Vok
at jeg kom mer til ut trykk for de an dre og gjen nom dem for meg selv. — meg

Kl

ff *mf* *mp* *pp*

*ERSTÅTTEK
m/klar*

90

Vok
selv meg selv meg selv meg meg

Kl

mp

legato

A tempo

96 *mf*

Vok Det som pla ger meg, er at selv det bes te er dår lig og at den an

Kl *mf*

99 *mp* $\text{♩} = 96$

Vok nen som jeg drøm mer om å væ re, vil le ha gjort det be dre

Kl *mp* *mf*

103 *mf rit.* *pp* *p* Quasi rub $\text{♩} = 66$

Vok Alt vi gjør Å le ve er å væ re en an nen. Å

Kl *pp* *ppp*

109

Vok fø le det sam me i dag som du som du som du føl te i går, er ik ke å ik ke å

Kl

114

Vok fø le det er å hu ske i dag hva du hva du hva du føl te i går det er er å væ re i

Kl

PERISTYL 6

A tempo $\text{♩} = 104$

120

Vok

dag det le ven de ka da ver av det som i går var ditt tap te liv. _____ Alt vi gjør i kun sten

Kl

ppp *mf*

126

Vok

el ler li vet el ler li vet er en u full kom men ko pi av det vi fa bler om å

Kl

130

Vok

gjø re _____

Kl

135

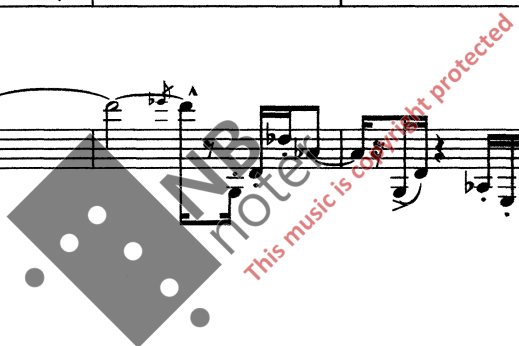
Vok

Kl

141

Vok

Kl

146

Vok

Alt vi sø ker, sø ker, sø ker vi for di vi øn sker å

Kl

150

Vok

opp nå no e, opp nå no e, men den ne am bi sjo nen lar seg en ten

Kl

153

Vok

fk ke re a li se re, og vi blir fat ti ge, el ler så tror vi at tror vi at vi har

Kl

157

Vok

re a li sert den, og vi blir ri ke men for ry kte

Kl

160

Vok

men for ry kte men for ry

Kl

164

Vok

Kl

p

ppp

ppp

kte

